

TAMÁS MENYHÉRT

Gyolcsünnep

Kiss Annának

*Akinek ennyi forrást
adott az Isten,
világmélyt; szívet-
lelket telítsen,
akinek tüzet
adott az Isten,
álmot, Égnapot,
orcát derítsen,
és akinek bűvigét
adott az Isten,
a mesemás má-
sára tekintsen.*

*Akit szárnyra emelt,
tartsa meg az Isten!*

Nyolc, szorzandó végtelen sor

Kiss Annának

*Messzével mozdul a Nap, a fény suhogása, távolával közelít a táj, a mélységes-
mély Idő, a minden felében; emlékrögében keresett melegítő otthon, a hazaút,
az egy-volt-enyém hazafakasztó ösvény, szólító arc, rokonmosoly, rokonének,
osztott-szívű dobogás, forgasson tornyos szél, derekunknak nem árthat, lábunk
se reszket rohamától, nyelvünkről se fújhatja le anyaörökségét, kamrát ürít?
termővé egyenesednek a „Kalász-anyák”, termővé, hogy holnapossá szaporítsák
a kenyeret, újra életre válthassuk a reggelt, az estét, szabadítóvá az éjszakát,
honfoglaló álmunkat pedig évig teregetjük az ÖRÖK ANNA-suhogásban!*